

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Клименка Олексія Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу сьомого статті 7 Закону України „Про Державний бюджет України на 2025 рік“ у редакції до внесення змін Законом України «Про внесення змін до Закону України „Про Державний бюджет України на 2025 рік“»

К и ї в
2 квітня 2026 року
№ 80-2(П)/2026

Справа № 3-45/2026(112/26)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у такому складі:

Лемак Василь Васильович – головуєчий, доповідач,
Водянніков Олександр Юрійович,
Городовенко Віктор Валентинович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Клименка Олексія Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу сьомого статті 7 Закону України „Про Державний бюджет України на 2025 рік“ від 19 листопада 2024 року № 4059–ІХ (Відомості Верховної Ради України, 2025 р., №№ 15–17, ст. 40) у редакції до внесення змін Законом України «Про внесення змін до Закону України „Про Державний бюджет України на 2025 рік“» від 20 серпня 2025 року № 4571–ІХ (Відомості Верховної Ради України, 2025 р., № 48, ст. 214).

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Клименко О.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) абзац сьомий статті 7 Закону України „Про Державний бюджет України на 2025 рік“ від 19 листопада 2024 року № 4059–ІХ у редакції до внесення змін Законом України «Про внесення змін до Закону України „Про Державний бюджет України на 2025 рік“» від 20 серпня 2025 року № 4571–ІХ (далі – Закон).

Абзацом сьомим статті 7 Закону встановлено з 1 січня 2025 року прожитковий мінімум на одну особу в розрахунку на місяць для „працевдатних осіб, який застосовується для визначення посадового окладу прокурора окружної прокуратури, – 1600 гривень“.

1.1. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї документів і матеріалів убачається, що Клименко О.В. працює на посаді заступника начальника відділу в Офісі Генерального прокурора.

Клименко О.В. звернувся до Запорізького окружного адміністративного суду з позовом до Офісу Генерального прокурора, у якому просив суд: 1) визнати протиправними дії Офісу Генерального прокурора щодо нарахування та виплати протягом січня – квітня 2025 року заробітної плати, обчисленої виходячи з прожиткового мінімуму на одну особу в розрахунку на місяць для працевдатних осіб, який застосовується для визначення посадового окладу прокурора окружної прокуратури, в розмірі 1600 гривень; 2) зобов'язати Офіс Генерального прокурора провести нарахування та виплату йому протягом січня – квітня 2025 року по дату ухвалення судового рішення заробітної плати, обчисленої виходячи з прожиткового мінімуму для працевдатних осіб, встановленого на 1 січня 2025 року в розмірі 3028 гривень, із урахуванням виплачених сум та з проведенням відрахування загальнообов'язкових платежів;

3) звернутись до Верховного Суду для вирішення питання щодо внесення до Конституційного Суду України конституційного подання про визнання неконституційними приписів статті 7 Закону, якими встановлено прожитковий мінімум на одну особу в розрахунку на місяць для працевдатних осіб, який застосовується для визначення посадового окладу прокурора окружної прокуратури, у розмірі 1600 гривень.

Запорізький окружний адміністративний суд рішенням від 24 липня 2025 року, залишеним без змін постановою Третього апеляційного адміністративного суду від 19 листопада 2025 року, відмовив Клименку О.В. у задоволенні позову. Суди першої та апеляційної інстанцій мотивували свої судові рішення, зокрема, тим, що до спірних у цій справі правовідносин слід застосовувати саме приписи Закону, якими встановлено прожитковий мінімум для визначення посадового окладу прокурора окружної прокуратури в розмірі 1600 гривень, а не 3028 гривень (прожитковий мінімум для працевдатних осіб з 1 січня 2025 року, встановлений Законом). Зазначені суди вважають, що для обрахунку розміру заробітної плати прокурора окружної прокуратури потрібно застосовувати прожитковий мінімум, визначений у меншому розмірі Законом, що є спеціальним. Закон ухвалено пізніше Закону України „Про прокуратуру“, саме ним визначено прожитковий мінімум на відповідний рік, який застосовується для обрахунку посадового окладу прокурора, оскільки за правилами конкуренції правових норм у часі Закон має перевагу над загальним Законом України „Про прокуратуру“.

Клименко О.В. оскаржив судові рішення судів першої та апеляційної інстанцій у касаційному порядку.

Суддя-доповідач Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду ухвалою від 16 грудня 2025 року касаційну скаргу Клименка О.В. повернув, оскільки в ній не викладено передбачених Кодексом адміністративного судочинства України підстав для оскарження судового рішення у касаційному порядку. Верховний Суд також зазначив, що повернення касаційної скарги та

надання Клименку О.В. права на повторне звернення до Верховного Суду з касаційною скаргою в межах розумних строків та при дотриманні всіх інших вимог процесуального закону не є обмеженням доступу до суду (зокрема, гарантованого пунктом 8 частини другої статті 129 Конституції України) та забезпечує практичну можливість реалізації права особи на судовий захист у формі касаційного оскарження судового рішення.

1.2. Автор клопотання просить перевірити абзац сьомий статті 7 Закону на відповідність статтям 3, 8, 22, 24, 48, 64, 95 Конституції України.

Клименко О.В. у конституційній скарзі твердить, що абзац сьомий статті 7 Закону, яким встановлено прожитковий мінімум на одну особу в розрахунку на місяць для працездатних осіб, який застосовується для визначення посадового окладу прокурора окружної прокуратури, у розмірі 1600 гривень, порушує його конституційні права, зокрема: громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом; не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками (частини перша, друга статті 24 Конституції України); кожен має право на достатній життєвий рівень для себе і своєї сім'ї, що включає достатнє харчування, одяг, житло (стаття 48 Конституції України).

Обґрунтовуючи свої твердження щодо неконституційності абзацу сьомого статті 7 Закону, суб'єкт права на конституційну скаргу посиляється на Конституцію України, рішення Конституційного Суду України, закони України, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України; конституційна скарга може бути подана в разі, якщо всі інші національні засоби юридичного захисту вичерпано (стаття 151¹ Конституції України).

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, установленим статтями 55, 56 цього закону, та якщо, зокрема, вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду) (абзац перший, пункт 1 частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї документів і матеріалів убачається таке.

Третій апеляційний адміністративний суд постановою від 19 листопада 2025 року по суті розглянув апеляційну скаргу Клименка О.В. на рішення Запорізького окружного адміністративного суду від 24 липня 2025 року у його справі щодо нарахування та виплати заробітної плати та залишив апеляційну скаргу без задоволення, а рішення суду першої інстанції – без змін.

Клименко О.В. також звертався до суду касаційної інстанції, однак Верховний Суд ухвалою від 16 грудня 2025 року повернув його касаційну скаргу у зв'язку з тим, що в цій скарзі не викладено передбачених Кодексом адміністративного судочинства України підстав для оскарження судового рішення в касаційному порядку, та зазначив, що повернення касаційної скарги не позбавляє права повторного звернення до адміністративного суду в порядку, встановленому законом. Клименко О.В. повторно не звертався з касаційною скаргою до Верховного Суду.

Враховуючи наведені обставини, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України дійшла висновку, що автор клопотання не вичерпав усіх національних засобів юридичного захисту, визначених приписами пункту 1 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, зокрема не використав процесуального механізму касаційного оскарження судового рішення у своїй справі. Водночас виконанням суб'єктом права на конституційну скаргу вимоги щодо вичерпання всіх національних засобів юридичного захисту в разі передбаченої законом можливості касаційного оскарження судового рішення є ухвалення судом касаційної інстанції відповідного судового рішення в порядку касаційного перегляду.

Із наведеного випливає, що Клименко О.В. не дотримав вимог статей 55, 56, 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Клименка Олексія Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу сьомого статті 7 Закону України „Про Державний бюджет України на 2025 рік“ від 19 листопада 2024 року № 4059–ІХ у редакції до внесення змін Законом України «Про внесення змін до

Закону України „Про Державний бюджет України на 2025 рік“» від 20 серпня 2025 року № 4571–ІХ на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**